

Piel

Geschreven: midden '98

Ik ben een pornoschrijver. Zover ben ik al dat te erkennen. Een goeie? Geen idee. Nou, een idee heb ik uiteraard wel. Er zijn aardig wat mensen die ons - het bedrijf - wijzen op de spannende verhalen. Ja, en ongeveer de helft van die verhalen schrijf ik. Maar ja, ben ik dan goed? Deelt u mijn opwinding? Opwinding die ik voel als het verhaal ontstaat, en die u voelt als u het leest?

Soms - en ook dat mag u best weten - zit ik er tegenaan te hikken. Wéér een verhaal moet er komen. Hoe moet ik dat in vredesnaam doen?! Maar vrijwel altijd komt het goed. De ene keer wordt er een geile ervaring opgestuurd die ik dan verleng (of inkort) tot een hoofdverhaal, de andere keer is de deadline alleen genoeg om de vingers over de toetsen te laten flitsen. En weer een andere keer hoef ik slechts mijn ervaring in woorden achter elkaar op papier te zetten. En dan zijn er de keren waar de 'inspiratie' zomaar uit het niets lijkt te komen. Gewoon, zonder dat ik erover nadenk - onder de douche of zo, of hangend op de bank. Dan is 'het' er ineens. En dan ga ik zitten; om 'het geilste verhaal ooit' te schrijven.

Heb ik dat nu, bij dit verhaal? Ik weet het niet. Vanmorgen wel, maar er kwam iets tussen. Een onbenulligs iets, maar voor mij - in de rol van p.'schrijver' - bindend.

Wat was nu het geval?

Een al wat ouder stel belt de laatste weken regelmatig naar de administratie met een verzoek aan één van de twee schrijvers van De VAAR.

Nu zit Rachel al geruime tijd in het buitenland (ze mailt haar bijdragen via lang leve het internet) en ik was/ben redelijk intensief betrokken bij de ontwikkeling van onze website (www.sex-contact.nl). Dus altijd in vergadering (*interessant kuchje*).

Telefoonmoe geworden vroeg de man deze keer aan onze liefvallige secretaresse of ze de boodschap door wilde geven. Dat wilde ze wel, uiteraard. En waar ging het dan om?

Of het woord 'piel' weer vaker in de verhalen kon voorkomen. Want dat wond z'n vrouw zo op, waardoor hij weer geil werd.

PIEL, tja...

Om eerlijk te zijn vind ik het niet zo'n opwindend woord. Sterker nog, een dooddoener eerder. Maar goed, ik ben nooit te beroerd voor een verzoeknummertje. Edoch, het is wel moeilijk in te passen bij mijn gevoel van vanmorgen, om weer eens 'het geilste pornoverhaal ooit' te schrijven. Maar allez, zoals onze Vlaamse medewerksters zouden zeggen, ik zal eens poging wagen.

Het zou een drukke dag voor Michelle worden. Ze hoefde dan wel niet te werken, maar er waren zat klusjes die ze moest doen. Zoals het belastinggeld contant storten, bij het postkantoor. Overmorgen moest namelijk de belasting over haar bijverdieninkomen op de Apeldoornse rekening staan. Anders kreeg ze gesodemieter met de jongens van de blauwe enveloppen.

En ze moest een nieuw paspoort halen. Haar identiteitskaart gold namelijk niet voor Bermuda, het aankomend tripje dat ook weer met haar bijbaantje had te maken. En ze kwamen 's middags de geiser schoonmaken, en ze moest haar auto nog ophalen bij de garage.

Allemaal kutklusjes die overdag moesten, tijdens de werkweek, wanneer een normaal mens moet werken.

'Heb je eens een dag vrij...!', mopperde ze hardop terwijl ze het geblaat van de anders toch wel erg leuke Edwin Evers op Radio 3 uitzette.

Michelle draaide de warmwaterkraan van de douche open, en keek in de spiegel. Ze had haar slaaphoofd nog op, maar desondanks was ze best tevreden over zichzelf. Het ging de laatste tijd wel goed met haar. Ze was wat aangekomen, en zag er voller, vrouwelijker uit. Het meisje in haar maakte langzamerhand plaats voor een vrouw. Een vrouw met stijl en souplesse. Ja, ze was daar wel tevreden over. En zij niet alleen. Niet voor niets begon haar bijbaantje een steeds belangrijker rol in haar leven te spelen.

Ze haalde wat slaap uit haar ogen, keek zichzelf nog even tevreden-schattend aan, en stapte toen onder de douche.

'Godverdomme, téringdouche!'

Tja, het was nog koud; ze moesten de geiser nog schoonmaken.

Mopperend liep ze naar de keuken, en kreeg na drie pogingen het vuur aan. Op een holletje spoedde ze naar de badkamer terug, en hield daarbij haar welgevormde borsten met haar onderarmen vast.

Michelle laafde zich aan de warme stralen. Ze ging er helemaal voor staan. Ze liet de warmte over haar heen glijden. Heerlijk.

Tot haar spijt moest ze zich al snel inzepen, de geiser wilde nog weleens uitvallen. Nou ja, beter zo ook, ze had immers nog een hoop te doen. Weldadig zeepte zij zich in.

Zie je het voor je?

Een mooie vrouw. Vol, tikje gebruind, prachtig figuur. Een vrouw die zich geen zorgen maakt dat het haar nat wordt bijvoorbeeld. En ze zeept zich in. Niet met zeep, maar met een of andere douchecrème dat ze als een schuimende massageolie over haar lichaam wrijft. Eerst om zich gewoon te wassen, dan spoelen - door haar hurken om haar kutje te spoelen, echt schoonmaken - en een tweede keer om...

Haar handen maakten draaiende bewegingen. Ze begonnen op haar buikje, haar zachte vrouwelijke en toch ook strakke buikje. Ze deed haar ogen dicht en bewoog haar hoofd naar achteren. De waterstralen vielen recht op haar gezicht. Om en om draaiden haar handen. Om-en-om, om-en-om, zo naar boven, naar de onderkant van haar heerlijke, prachtige peervormige borsten. De linkerhand nam de linkerborst, de rechter de rechter. De aanraking was vertrouwd.

Michelle bevoelde haar borsten vaak. Uiteraard omdat het aangenaam was, maar ook omdat ze ze koesterde. En dus zeker wilde weten of er geen vreemde knobbeltjes zaten. En zo waren de eerste aanrakingen; schattend, voelend, onderzoekend. Maar de glijdende werking van de douchecrème, en de bedekkende warmte van vallende en langs haar lijf stromend water misten hun uitwerking niet.

Michelle huiverde even, en begon zich meer en meer erotischer te betasten.

Af en toe schuurde ze met de vlakke handpalmen over haar harde en gevoelige tepels.

'Ooh ja...'

Nu omvatte ze beide borsten met volle hand, dan speelden alleen duim en ringvinger met de tepels. En ze kneep af en toe.

'Fff, ah ja...'

Michelle draaide zich een kwartslag naar de muur. Langzaam, geil en zich ten volle bewust van wat ze ging doen. Haar onderbuik brandde, maar ze vermeed er met haar handen aan te komen, daar en nog lager. Dat was niet haar gewoonte. Haar gewoonte was om nog zo even te staan; met haar voorkant tegen de muur, de douchestralen op haar hoofd en gezicht, en om haar borsten te voelen, en bevoelen. En dan, om te denken aan de dingen die ze opwindend vond.

Dingen die ze niet echt kon omschrijven. Flarden waren het, stukjes film van gedachten die over haar zelf gingen. Over haar opwinding, over haar overgave; aan lust, passie en aan het verschil tussen haar schoonheid, het goddelijke dat zij in zich voelde enerzijds. En anderzijds het verderfelijke, en het aardse van sexuele opwinding waarmee zij zichzelf voedde.

Heel langzaam pakte ze de douchekop van de stang boven haar, en zonder te kijken wat ze deed zette zij hem op de massagestand.

De douche was veranderd in een geconcentreerde, hard stotend-pulserende straal. Michelle zorgde ervoor dat-ie niets van haar lichaam raakte. Dat was haar gewoonte. Het mocht haar zo nog niet raken, nog niet. De waterstraal sloeg tegen de muur.

Tok-tok-tok-tok-tok...

Michelle ging op haar tenen staan, en leunde met haar voorhoofd tegen de muur. Met haar rechterhand trok ze haar schaamstreek wat op.

Ze zorgde ervoor dat ze zich niet teveel aanraakte, en haar linkerhand met de douchekop erin geklemd bracht ze naar beneden. Zo was haar gewoonte. Om daarna, in één keer de straal op haar clitoris te zetten, vol, zonder dralen, helemaal.

Michelle moest moeite doen om op haar tenen en rechtop te blijven staan. Het genot was in één keer ondraaglijk, maar heerlijk tegelijk. Ze moest zich verbijten om haar trillende linkerarm op dezelfde plek te houden. Ze moest zich verbijten om niets met haar rechterarm te doen dat haar van dit gevoel zou afleiden. En ze hield vol, ooh heerlijke zaligheid.

Haar billen spanden zich, ze knarste met haar tanden en haar hoofd drukte precies in het midden van de tegel waar het vaker drukte.

De zelfbewuste jonge vrouw kreunde. Maar ook weer niet te luid om zoveel mogelijk het gevoel binnen te houden. Om het zo veel en zo snel mogelijk te laten opbouwen. En het bouwde op. Het was weer fantastisch dit keer.

Het trillen begon bij haar tenen en werkte zich naar boven op, maar Michelle bleef staan. Het kwam tussen haar dijbenen. Spieren die onwillekeurig trokken aan haar gestel, maar Michelle hield stand. Tegelijkertijd brandde haar schaamstreek. Het epicentrum van haar genot was allang niet meer haar plekje, maar had zich over haar hele onderlichaam uitgespreid. Vanaf haar middel naar boven was ze nog zichzelf, en voelde ze haar borsten - om maar wat te noemen. Maar haar benen was ze al kwijt, en nu likte het al kruipend aan de meest gevoelige delen van haar lijf.

Nauwelijks had het voldoende vat gekregen op haar kutje, of het overspoelde haar. Het nam haar helemaal, en deed volledig de controle over haar lichaam verliezen.

'Ooh... Oi-oi-oi-oi-oi...!!!'

Michelle greep met haar rechterhand de douchestang waardoor ze op haar tenen kon blijven staan. Haar linkerhand met de douchekop hoefde ze niet meer te controleren, dat ging vanzelf. Als een instrument dat haar orgasme controleerde om het zo lang en zo lekker mogelijk te houden.

De harde straal pompte onverminderd voort, en de golven van haar genot lieten zich erop meedeinen. Keer op keer kwam het, drie vier keer per seconde of zoiets, maar in haar genot ervoer ze die fracties van tussenpozen als tijdloos. Ooh wat kwam ze klaar. Mhmm, wat genoot ze er toch van...

Het is onbeschrijfelijk, zo fijn. Om zo'n vrouw te zijn.

Michelle snikte heftig, alsof haar orgasme een ware strijd leverde om te blijven bestaan tegen het onvermijdelijke wegebden. Maar de vrouw was bevredigd en ze kwam weer tot zichzelf. Als in een automatisme draaide ze de douche weer op de gewone straal, en plaatste ze de kop op de stangknop. Uiteraard huiverde ze nog, maar het trok weg, definitief voor deze keer. Het was voldoende geweest, er kwam nu geen directe tweede keer erachter aan.

(Sorry mevrouw, mijnheer; ik kom maar niet bij de piel!!!)

Nu zouden we kunnen denken dat Michelle een vleesgeworden godin van het genot was. Een personificatie van lichamelijke en geestelijke zuiverheid of zoiets, maar dat is natuurlijk niet waar. Michelle was gewoon een vrouw van bijna dertig, alleenstaand en geleerd, beleerd, door het leven. Zoals u en ik. En in haar geval was ze getekend door haar verschijning.

Goed, ze had ermee leren leven, maar ze wist dat ze makkelijk was. Dat ze voor oppervlakkige dingen op een oppervlakkige manier haar lichaam kon geven. Daar had ook die bijbaan mee te maken.

En ze had er vrede mee. Juist omdat ze wist, omdat ze voelde, dat er meer zat. En dat dat alleen zij kon weten, kon voelen.

Maar het ging verder. Want juist omdat ze die zekerheid had, de veiligheid, kon ze zich helemaal aan die oppervlakkigheid, aan dat gemakkelijke, geven. Zonder dat zij zichzelf daarmee extra schade toebracht. En dat wond haar op. En daarom deed ze het. Michelle was een flirt. Wel meer dan dat...

Michelle's drukke vrije dag verliep voorspoedig. Er stonden niet veel wachtenden bij de dienst Burgerzaken - logisch, want de meeste mensen waren aan het werk - en ook bij de bank en het postkantoor was ze zo aan de beurt.

Alleen nog de wagen ophalen, en dan kon ze naar huis. Wachten op de servicemonteur.

'Ja mevrouwtje', zei de automonteur, 'ik heb er eigenlijk nog meer aan moeten doen dan dat ik door de telefoon voorstelde. Maar goed, hij is weer als nieuw hoor'.

Michelle keek nog eens op de nota en mompelde: 'Dat mag ook wel voor dat geld'.

'Tja, arbeidsloon hè, daar gaat het meeste geld in zitten', verontschuldigde de monteur zich. 'En u heeft niet één van de gemakkelijkste wagens'.

'Waarom praten jullie trouwens altijd over bedragen exclusief BTW? Dat doet de supermarkt toch niet? Het is zo verneukeratief', mopperde ze verder.

'Tja', ging de man erop in terwijl hij bij de wasbak zijn handen waste met korrelige garagezeep, 'dat is niet ons geld, dat gaat naar de staat'.

'Onzin, jullie krijgen btw ook terug', repliekte ze. 'Maar laten we nu hierover ophouden', zei ze er meteen achteraan terwijl ze op hem afliep, 'dit bedrag is teveel, nu, voor mij om ineens te betalen. Ik heb het gewoon niet. Over twee weken heb ik het wel. Wil je daar op wachten, of zullen we het nu in één keer rondmaken?'

De man en vrouw, de klant en de monteur, stonden recht tegenover elkaar. Verbaasd om zoveel directheid, om zoveel kracht misschien ook wel, keek de man haar aan. 'Wwwat bedoelt u met dat laatste?', vroeg de monteur aarzelend.

'Gewoon, dat je nu je stijve piel in mij steekt'.

Michelle wurmde zich uit haar rokje, ontknoopte verbluffend snel haar blouse en liet zich door de monteur bekijken. Meteen voelde ze die andere opwindung, dat slechte, dat oppervlakkige, maar tegelijkertijd dat heerlijke. Zo'n contrast.

Ineens werd ze zich van alles gewaar. De geuren van olie, van roest, van autobekleding, van gereedschap, van werkmanluchten. Ze huiverde.

Met open mond bekeek de monteur het aan hem aangeboden lijf. Ook hij zag dat ze prachtig was. Zijn bloed begon meteen door zijn lijf pompen, en het vulde zijn pik. Hij hoefde alleen maar toe te geven. En de nota te verlagen.

En dan, dan...

Kan ik het maken?, vroeg hij zich af. Kan ik het regelen, met dat geld? Zijn hersens werkten op topsnelheid. Ja, bedacht hij zich, ik kan wel wat regelen. Alles gewoon zwart, de baas hoeft het niet te weten.

Michelle voelde dat ze de man voor zich aan het winnen was. Ze sloeg haar ogen neer, en zag de bobbel in zijn overall. Ja, wist ze, het is begonnen.

De vrouw deed een stap naar voren en bleef hem strak en verleidelijk in zijn verbouwereerde ogen aankijken. Eén voor één maakte ze de knoopjes van zijn werkpak los, helemaal tot beneden. Dan, met een ruk, schoof ze het bovenstuk over zijn schouders en hield het daar zodat zijn armen min of meer gebonden waren. De monteur liet het met zich gebeuren. Hij had niet anders kunnen doen. Michelle zakte door haar knieën. Met beide handen zocht en vond ze zijn pik. Met een zucht ontdekte ze dat hij geen onderbroek of short droeg. Verleidelijk-verbaasd keek ze naar boven: 'Zo', zei ze plagend, 'meneer draagt niets er onder aan...' De man kreunde, betrap, geil.

Michelle nam de kloppende pik in haar handen en streekte hem. Hij was schoon. Ze rook de geur van Man. Ze rook de geur van haar eigen hoerigheid. Ze hield de pik in stelling en kwam langzaam met haar hoofd dichterbij. De geuren werden sterker, en daarmee het gevoel van haar hoerigheid. Ze kreunden allebei meer nog van hun eigen gedachten dan van de aanraking toen Michelle zijn lul tussen haar lippen schoof.

'Ooh ja...'

Michelle pijpte de monteur zoals ze had geleerd dat mannen gepijpt wilde worden. En dit was een echte man, en hij genoot er ten volle van. Aarzelend legde hij zijn handen op haar hoofd, ze accepteerde het. En meer en meer begon hij haar te sturen, hoe snel hij het wilde, hoe diep. En Michelle luisterde, daar werd ze voor betaald.

De vrouw voelde de pik in haar mond zwellen. Hij gaat komen, wist ze en ze stopte. Hoer of geen hoer, dit wilde ze niet, nog niet. De man liet een teleurstellend kreuntje horen.

'Nee', zei ze zacht, en met snikjes er achteraan: 'ik wil die grote paal in me voelen. Laten dan all the way gaan. Kom hier met die grote vette piel van je'.

Michelle draaide zich om, schoof haar slipje tot over haar knieën en ging iets gebogen staan. Met beide handen hield ze haar billen van elkaar en keek de monteur van over haar schouder aan.

'Kom, neem me. Steek hem in me, ik wil je, ik wil je voelen'.

De man hoorde haar tanden knarsen. Even was hij te verbouwereerd om iets te ondernemen, maar al snel realiseerde hij zich dat het haar menens was. Ja, hij zou haar nemen. Hij kon neuken, hij zou haar neuken zoals hij altijd deed. Hard, snel, nemend. En in een vloeiende en krachtige beweging drukte hij zijn pik in haar warme vochtige opening.

De monteur neukte haar met lange, stevige halen. Hij deed het goed voor Michelle. Hij liet haar voelen dat ze was wie ze was. Een hoer. Ze stierf van dit genot. Echt klaarkomen deed ze niet. Lichamelijk dan. Het was meer een groot geestelijk orgasme dat er zich in haar afspeelde. En niemand, niemand die dat wist. Alleen zij.

'Ooh, naai me. Naai me'.

Zijn greep om haar heupen werd vaster. Zijn neukbewegingen langer, sneller ook. Iedere keer zijn onderbuik tegen haar zachte billen, en iedere keer zijn pik in haar lijf, van achteren. Ze weerstond zijn stoten, maar met moeite. Even zag zij zichzelf staan; gebogen, steunend op een of andere werkbank, haar borsten die bij iedere stoot meetrilden in haar push up-beha. Oh, ze werd geneukt. Ooh, voor geld. Mhmm, wat voelde zij zich slecht...

'Spuit het in me. Gebruik me, laat niets van me over'.

En hij kwam. Als een explosie spoot zijn zaad diep in haar lichaam, diep in haar. Zijn warmte vulde ogenblikkelijk haar lijf.

Opdringerig reikte het naar het diepste van haar ziel. En ja, het nam het weg. Hij nam haar.

En ja, daar was het. Dat wat zijn gretige sperma in haar wegnam, onthulde haar kern. En het straalde. Niemand die dit kon zien, niemand die dit kon voelen. En niemand die dit kon pakken. Michelle laafde zich met volle teugen eraan. Hierom was ze een hoer, speelde ze de hoer, om dit keer op keer te ervaren. Om zichzelf te zien, all the way, at any cost.

Michelle reed naar huis. Iedere keer als ze remde voelde ze een beetje sperma uit haar lichaam lopen. Ze vond het geil, het herinnerde haar hoe dat kwam. Maar het was nog geen schaduw van hoe het was op het moment zelf. Maar betreuren deed ze het niet, want ze kon het altijd, wanneer zij dat maar wilde, weer oproepen, weer krijgen. Mannen waren gemakkelijk.

Ze reed de straat in, en parkeerde vlak voor het huis. Net voordat ze uitstapte schikte ze het papier van de Molnyke-afdroogrol dat ze in de garage in haar slijpje had gestopt. Om het zaad op te vangen.

De servicemonteur keek op. Michelle had hem niet zien staan. Een leuke vent, en met net zulke verbaasde ogen als de automonteur. Ze keek naar zijn kruis en vroeg zich af of ook hij zo'n lekkere piel had...

Richie66

Nou, piel of niet?